

: Posamezne številke po 4 vinarje. :
"JUTRO" izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1/26. uri zjutraj, a ob pondeljkih ob 9. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravništvu mesečno K 1—, z dostavljanjem na dom K 1·20; s pošto celoletno K 18—, polletno K 9—, četrtletno K 4·50, mesečno K 1·50. Za inozemstvo celoletno K 28—.

JUTRO

Neodvisen političen dnevnik.

Veleizdaja.

Avtstria je eldorado veleizdaje. Vsaj tistem, kdor je dovolj nedolžnega srca, da verjame raznim policijskim šteberjem, satrapom Rauchovega kalibra in tistim časopisom, ki se denuncianstva ne sramujejo, kakor se ga ne sramuje tržaška "Edinost". Pravzaprav je zelo odveč nagnalašati, da se bomo mi ostali Slovenci počasi zahvalili za problematično čast, ki nam jo delajo takšni slogaški časopisi s svojim petoliznim patriotizmom pred poštenimi ljudmi. Kdor ima v prisih le količaj časti, in kdor le količaj razume samega sebe, kadar na tihem premišljuje težki problem našega narodnega in političnega osamosvojenja, bo rad priznal, da je najadnja iredentistska mula plemenitejša od mnogih falotov, ki se pitajo pri nas bodisi kot narodni voditelji ob koritih politike, bodisi kot žurnalisti ob koritih časopisja — tistega slovenskega časopisa, ki meni, da more biti človek Slovenc in avstrijski policij obenem.

Veleizdaja je po avstrijskih zakonih strogo prepovedana, in se celo s smrtno kaznuje. O tem ni dvoma, in zato jo tudi mi kot dobri Avstriji nenavadno obsojam. Toda — tout comprendre, c'est tout pardonner: če si stvar natančneje ogledamo, jo bomo vsaj razumeli, kolikor nam je dovoljeno pod blagodejnem nadzorstvom zakonov.

Nedvomno je sicer in čisto radi priznavamo, da so avstrijski Lahi kulturno še neznačnejši od svojih bratov v kraljestvu in da bi Italija z njimi pridobila ravnostnič, ki bi ga Avstria izgubila. V Trentinu so vsaj pristni, v Primorju pa niti tega ne, nego slovenski renegati; renegat pa je bil in bo na vekomaj neraben material. Ali tudi renegatu, tudi kulturno oslabelemu in telesno in duševno degeneriranemu človeku ne gre preveč zameriti, če sanjari o ciljih, ki mu jih je začrtala slavna preteklost vsega njegovega naroda. In Italija je to preteklost imela. Ponosna je nanjo, z vsem vročim temperamentom svojega naroda je zaljubljena v favoriske laške renesanse, v slavo Rima, Florence in Benetk, z vso svojo patetsko dušo je zadržljena nad velikim delom združenja, ki ga zaznamujeta svetli imeni Garibaldija in Viktorja Emanuela. Kulturno pripadata h kulturni Italiji tudi avstrijsko-laški Primorec in Trentinec; in če se ta dva tembolj otresata tuje oblasti, čim nesposobnejša sta, da bi jo v resnicu zvalila z ramen, je pač prej smešno kakor grešno. Da pa se ljudstva z visokimi tradicijami in z razvito narodno zavestjo ne čutijo posebno blaženih pod sistemom, ki poriva v ospredje še mnogo manj vrednejšega Nemca, je nekaj, čemur se more čuditi samo slovenski lažirodoljub.

Eno je dejstvo: pred laško iredento ima avstrijska vlada respekt; bombe in revolverji so navsezadnje nevarnejši od požnih prošenj in pohlevnih protestov. Da pa izvaja del slovenske javnosti iz te reči konsekvenco: "Blagor mu, kdor zleže policiji v črevo!" — namesto, da bi povdrala, da morajo primorski Slovenci s krepkim gospodarskim in političnim razvojem ubiti ne le laško iredento, marveč sploh vse, kar stoji tujega na njihovih tleh, je škandal najsmrdljivejše vrste. Čisto neumenvno je, zakaj tržaško Slovenstvo pri svoji visoki in častni politični zavednosti ne da teti "Edinosti" za njena večna denunciantstva temeljite nezaupnice. Naši laški sosedje in sovražniki so nam pač dali že dovolj dobre zgledov in zaslužijo nekoliko več tistega spoštovanja, ki ga je zmogen vsak, kdor ve, da je najsvetjejši ideal vseh kulturnih narodov svoboda.

Sicer pa — kaj bi tisto! Avstrijska justica se je in puncto veleizdaje z zagrebškim procesom tako neozdravljivo blamirala, da ji takih marenj enostavno nihče več ne verjame. Mi danes vemo, da je v Avstriji veleizdajalska afera v tisti minutni tukaj, ko je kdo potrebuje. — In nazadnje: če bi bilo kaj na tem, in če bi Italija Avstriji katerikrat vzela Trst, ga bo vrnila Slovencem!

Ceterum Autem.

Splošni pregled.

Spravna pogajanja.

Eksekutivni komite mladočeške stranke je imel včeraj svojo sejo. Poslanec Kramař je referiral o političnem položaju, posebno pa o namerah vlade, ki namenjava sklicati zastopnike obeh narodnosti na Češkem; na teh konferencah naj bi se našla pot iz sedanjih kritičnih razmer. Sklenilo se je, da se smejo člani mladočeške stranke udeležiti spravnih pogajan, ampak samo pod pogojem, da udeležba čeških zastopnikov ni še nikaka garancija za vresničenje vladnih namer, ampak udeleže se samo zato, da izvedo stališče vlade in Nemcev. — Kot se vidi, Mladočehi počasi zopet kapitulirajo pred vladom, ter nazadnje sprejmo predlog, ki so se je včasi na vse kriplje in načine branili! Agrarci se tudi udeleže pravnih pogajan; in zna se dogoditi, da bo češka večina v češkem deželneh zboru kapitulirala pred nemškimi obstrukcionisti!

Spominjajte se družbe sv. Cirila in Metoda!

nicami. Ogenj je pograbil poslopja tuintam; ni trajalo dolgo, in gorela so s širokim plamenom. Takrat pa so oblegani razobesili belo zastavo.

"Pogajati se hočejo; dobro, ustavite streljanje!" je ukazal general-diktator.

Gromonošna žrela topov so umolknila; zemlja pa je še dolgo treptala s prestrašenimi drhtljaji. A pred diktatorja so pripeljali dva častnika bledih lic in vročično razburjenih oči.

"Gospoda izvolita?" je vprašal diktator mrzlo in mirno.

"Zahtevava v imenu našega polkovnika, da nas odpustite z orožjem in z vsemi vojaškimi častmi . . ."

"Na milost in nemilost!" je zavrnil general kratko. "Gospod polkovnik ima pol ure odloga, da lahko premislja. Spremite jih nazaj!"

Pol ure je preteklo v strašni napetosti. Vojašnice so gorele dalje . . . Ko ni bilo odposlancev nazaj, je zagrmela nova salva topov; ta hip se je zopet prikazala bela zastava. Odposlanca sta se vrnila: sovražniki republike so bili pripravljeni položiti orožje in se predati diktatorju na milost in nemilost, zaupaje v njegovo velikodusje.

General je zahteval, da se postavijo razoroveni sovražniki v dve vrsti, vsaka k drugi strani ulice, pred vsako vrsto — vrsta republičanske pohote z napetimi puškami. Sovražne častnike je poklical pred sebe in jih nagovoril rekoč:

"Gospodje! Republika ne more pu-

: Posamezne številke po 4 vinarje. : Uredništvo in upravništvo je v Miklošičevi ulici št. 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina pa upravništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača po določenem ceniku. Lastnik in glavni urednik Milan Plut. Odgovorni urednik Franjo Pirc. : Tiska Učiteljska tiskarna v Ljubljani. :

beseze so me malo pogrele in sem rekla: "Gospod doktor, pa Vi dajte svoje zdravje za pet sto in živite od tega, če morete." Dr. Plečnik: "No, mogoče, da Vam bo državni pravnik prisodil še kakih 100 K zraven, toda to morate potem pa sami tožiti na koleke (civilna pravda)." (Dalje.)

Nov zakon o trgovskih sotrudnikih.

(Konec.)

Za dosedaj razloženih §§ obstoje nujni predpisi pod § 40, ki se glase. Pravice, ki pristojajo delojemalcem na podlagi določil §§ 8, izvzemši zadnji stavek: 9, 10, zadnji odstavek: 12, 14, drugi odstavek: 15, 16, 17, odstavek 1 do 4; 18, 19, drugi odstavek; 20, odstavek 2 do 4; 21 do 24, 29, 30, odstavek 2 do 4; 31, prvi in drugi odstavek; 34, 35, 37 do 39, se ne morejo s službeno pogodbo niti razveljaviti niti omejiti.

Dalje pristojnost obrtnega stališča pod § 41. Za spore iz službenih razmerij, ki so v tem zakonu vrvana, so pristojna obrtna sodišča, če se na delodajalcevo podjetje uporablja obrtni red.

H koncu svojega predavanja hočem še omeniti, da določa člen III.: Določila tega zakona je uporabljati na službeni razmerji, ki obstoje ob času, ko zadobi veljavo. K temu pa pravi člen IV.: Ta zakon stopi z dnevom, kiga določi pravosodno ministrstvo potom naredbe najkasneje 1. julija 1910 v veljavo.

Iz vseh teh novih zakonov je torej jasno razvidno, da se stališče trgovskih sotrudnikov izdatno izboljšalo, posebno, ako prištevamo k temu še nekatere ugodnejše krajevne običaje. Želeti je vsled tega, da se vsi trgovci zavedajo svojih pravic in dolžnosti.

Nato se zahvali gosp. predsednik gosp. dr. R. Marnu za prijaznost predavanja in za zanimanje za trgovsko organizacijo, priporočajoč vsem trgovskim sotrudnikom nakup izdaje knjižice o službeni pogodbi trgovskega pomočnika, katera se dobi v Narodni knjižarni ali pa pri družbenemu knjižničarju gosp. A. Mersko tvrdka A. Švara, Pred škofijo 3. Priporočim še, da so na zahvalo predsednika v imenu celega društva pozdravili vsi načozi simpatijo gosp. dr. R. Marnu do tega društva z dolgotrajnim in vnetim priznanjem (ploskanjem).

H. Seljak.

Zagoneten slučaj zastrupljenja.

(Dalje.)

Dr. Pajnič in dr. Kaiser.

Med zaslisanjem je prišel dr. Pajnič ter obstal med vrti. Dr. Kaiser se obrne proti njemu in ga vpraša: "Was sollen wir machen? Wieder Beschluß?" Dr. Pajnič ga — meni se zdi pritrjevalno pogleda — pa ni črnih ne tako, ne tako in je izginil.

Pri zaslisanju sem bistveno izpovedala isto kakor že prvič. Glede storilca sem še posebej povdrala, da, ali je bila v oni noči moška ali ženska roka, ki mi je prizadela poškodbe na mojem telesu, eno je gotovo: on, J. P. je odgovoren za dejanje. Jaz mislim, da bi bila dolžnost sodišča, dognati pravega storilca.

Pri sodno-zdravniški preiskavi.

Tako po zaslisanju sem bila zopet preiskana po sodnih zdravnikih. Jaz mislim, da je tu z ozirom na to, kaj so ti gospodje o meni že preje izjavili v razlogih prvega sklepa, tudi ta ponovna preiskava bila posledica iz čudodelnega dr. Stojčevega spričevala.

Tudi pri fajmoštrih pridejo take reči naprej.

Sicer se ne razumem mnogo na zdravniške preiskave, ampak jaz kot priprosta ženska le tako sodim, da ta preiskava ni bila resna kakor bi morda lahko bila, če bi jaz ne bila le priprosta ženska. To pa sodim iz tega dogodka: Dr. Schuster mi v svoji znani prijaznosti pravi: "Tudi drugod in celo pri fajmoštrih pridejo take ljubezni naprej, pa vendar ni takih reči in sitnosti iz tega, kakor pri Vas."

Mene je pa ta "tolazba" le malo spekla, pa sem odgovorila: "To, kar se pri fajmoštrih godi, meni nič mar, meni se gre tukaj le za mojo lastno stvar!" Dr. Schuster: "Zakaj ste mu pa pustili?" Jaz ogorčeno: "Gospod doktor, če bi takrat ne bila speča in omamljena, bi se kaj takega ne bilo zgodilo!" . . .

Gospodje so morda na to uvideli, da z menoj ni tako lahko pometat in prešli smo na drug pogovor. Ko sem jaz ob neki priliki povedala, da mi je dr. Novak rekel, naj grem državnega pravdnika malo za ušesa pocukat, se dr. Schuster obrne proti dr. Plečniku, pa mu pravi: "Siehst du diese Politik!"

Dr. Plečnik je med drugim na to tudi dejal: "Sie ist ja schon gezahlt!" Te

vselej za samopomoč; proti javni dobrodelnosti sem bil in bom, ker je nezmisselna, nepotrebna, škodljiva in ponižajoča. Iz današnjih Slovencev, prijatelji, ne izžmem toliko, da bi plačali vse želje slov. literator; vrhutega menim, da je v času, ko je narodov kapital predvsem poklican stražiti narodno mejo, vsaka požrtvovalnost za razmeroma manjvažne namene — nepožrtvovalna.

Dr. I. L. sklepa približno takole: Levstik pravi, da je moje besedovanje sentimentalnost; pa pustimo sentimentalnost in poginjam! — Na to odgovarjam samo: Gospod dr. I. L., kdo pa je podpiral tiste vsečuliške študente, ki niso bili pisatelji? Le ne takšne občutljivosti, kakor da bi bilo črevo enega samega literata duša vseh slovenskih problemov. Drugače pridemo s stvarjo natanko v cirkus. Kadar bo pa na rod gmotno tako na višku, da bo kulturno čutil potrebo, žrtvovati kaj za lepe namene dr. I. L., takrat bom tudi sami že dovolj na konju, in takrat bom zopet diskutiral z dr. I. L., če ga bo še kaj bolelo. V časih Roseggerjevega fonda in drugih protislovenskih atak se mi zdi pa čisto nepotrebno sanjati o umetniškem blagostanju. Naroda ne bo reševal umetnik, nego delavski in kmetski znoj in požrtvovalnost tistih, ki ne tarnajo o pomanjkanju, čeprav ga ne zslužijo. To je moja zadnja beseda. Sicer pa želim dr. I. L., da bi ga vzel devet letna milijonarka, potem bo kmalo mir besedi.

V. Levstik.

Mali listek.

Književnost, gledališče, umetnost.

Še enkrat in zadnjikrat o podpiranju slovenskih pisateljev.

G. dr. I. L. je pojasnil svoje stališče do mojih izvajanj glede na "Pisateljsko podporno društvo" že pred več tedni; ker pa sem svoje mnenje itak dovolj obširno razložil, se mi ni mudilo z odgovorom. Če me je dr. I. L. dobro prečital, bo jasno tudi njemu, da potrebe takšnega društva nisem nikdar tajil, in da si mnogo obetam od stanovske organizacije, primerne zmislju nalage in časti stanu. Pač pa sem naglašal in naglašam še danes, da glasujem povsod in

LISTEK.

VLADIMIR LEVSTIK.

In vstali so divji psalmi.

(Dalje.)

In že se je oddaleč stresal tlak pod težkimi kolesi topov; pet minut kasneje so že postavljali topove. Vodili so jih mlajši častniki: ti so bili deloma že zdavnaj v zratori, deloma pa so se v trenotku odločitve brez obotavljanja pridružili revolucionarjem. Skoraj vsi so krvaveli od boja; toda komaj zmaglci v prvi borbi, so hiteli v drugo s takšno navdušeno strastjo, da bi jih na vekomaj proslavljala zgodovina krivičnikov, če bi bili pokazali svojo hrabrost in nestrashnost na bojišču, za krono in prestol.

Oblegani sovražniki republike so se branili z besno živostjo obupa. Ko so zagledali postavljanje topov, so obsuli republikane s potrojenim ognjem, in mnogo junakov se je zgrudilo v krvi, preden so bile jeklene cevi namerjene in strelnje omogočeno. Toda na mesto vsakega padlega je stopilo pet novih borilcev, in kmalu se je pričela stresati zemlja od grmenja topov. Z ljutim treskanjem so granate rušile zidovje vojašnic, razletavale se med obupnimi branilci, trgale pod in strop in mesari telesa. Kmalu se je dvignil na streliči per-

Dnevne vesti.

Slovenska vzajemnost in banditi v "Unionu." Pri aferi tolovajskega napada v "Unionu" se je slovenska vzajemnost zopet pokazala v pravi luči. Dočim so nekateri Slovenci — nefrakarji iz lastnega nagiba brez vsakega drugega vpliva prostovoljno izostali kot stalni gostje "Uniona", so jim Čehi in Hrvati porekli: "Mi pa ostanemo kakor smo bili... enega sreca ene krvi!" — Ampak to srce in ta kri sta malo — slovenska. Mi le želimo, da gospoda še nadalje ostane tam, kamor spada.

Brezrčnost in brezobzirnost ljubljanskega trgovca. Kar presenečeni smo bili! Ta mesec postane za trgovske sotrudnike važnega pomena. Prinesel jim je novi zakon, ki pri vsi pomanjkljivosti vendar kolikor toliko vsebuje marsikatero dobro zrno v službenem razmerju trgovskih sotrudnikov. Ta mesec se prirejajo shodi in sestanki od strani delojemalcev in od strani delodajalcev, oboje stranke z namenom, da se razmerje med šefom in sotrudnikom uredi tako, kakor to zahteva zakon in socialni preobrat današnjega časa. Vse to se ta mesec vrši oficijelno, na zunaj, a kako pa izgleda službeno razmerje trgovskih sotrudnikov v praksi in sicer v stolnem mestu v Ljubljani, o tem nam spričuje sledeči dogodek: Pri galanterijski tvrdki F. M. Schmitt, Pred škoftijo št. 2. je že 19 let uslužben g. Ivan Novak. Letos začetkom meseca aprila je zbolel. Ko je uvidel, da svoje službe ne more več opravljati, se je dne 28. aprila javil bolnega. Zdravniki so ga poslali v bolničko, kjer je prebil od 2. do 12. maja. Potem pa se je zdravil pri dr. Demšarju. Ima kožno bolezen na obeh rokah in izpuščanje na vratu. Obe roki ima zavezani in običen v rokavice. Dokler je revež mogel, je opravljal svoj posel, a trgovski pomočnik z obvezanimi rokami in vratom, kako to spada za trgovino, za postrežbo občinstvu! Mož je uvidel, da to ne gre, a šef njegov tega ni hotel uvideti. Misli si je: der Mohr hat seine Schuldigkeit getan, der Mohr kann gehen — in mu je na svojem slučajno slovenskem trgovskem papirju napisal sledeče: "F. M. Schmitt, Ljubljana, Pred škoftijo št. 2. V Ljubljani, 27./5. 1910. Herrn Ivan Novak, Laibach. Nachdem ich aus allem ersehe, daß Sie kein Interesse an Ihrem Dienste finden, so bin ich bemüßig Ihnen hiermit die Kündigung zu überreichen. Ich kündige Ihnen schon heute, damit Sie mehr Zeit haben, sich für einen Dienst umzusehen. Kündigung ab 31./5. 1910 bis zum Austritt 15./7. 1910. Bitte dies zur Kenntnis zu nehmen. Achtest F. M. Schmitt". Prečitajte dobro to pismo in mislimo, da vam ni potreba komentarja od naše strani. Apeliramo pa na slovenske trgovce in slovenske trgovske sotrudnike, da v tem slučaju store svojo dolžnost vsak po svojem razmerju. Opozarjam pa tudi pristojno oblast, da tega brezrčnega kapitalista primerno počuti o določbah novega zakona. Slovenskemu občinstvu pa tega nemškega moža, ki se je s slovenskim denarjem povzpel do kapitalista, tako toplo priporočamo, kakor to on sam zasluži v smislu svojega gori omenjenega pisma.

Skrajna surovost. Že smo mislili, da smo z ožigosanjem škandaloznega postopanja nekega užitninskega paznika na Dunajski cesti dosegli zaželeni uspeh in da se je, ker vemo, da so gospodje pri užitninskem uradu prekomodni, da bi opravljali svoje dolžnosti, vsaj mestni magistrat pobrigal za večji red na tem polju svojih obveznosti, pa smo se zmotili. Tudi mestnemu magistratu ni nič mar, kake surovosti uganjajo nekateri užitninski pazniki na našim občinstvom. Pri nas je pač tako: samo hvala, samo kajenje temu in onemu, ali če le malo po mestu pogledaš, pa vidiš, kako bujno rast ima pri nas — humbug. Prosimo le ta slučaj si vzemite k srcu: pride 16letno kmečko dekle s košarico v mesto. Gre brezskrbno svojo pot, a naenkrat poskoči kot tiger na svoj rop, iz skrite zasede nek starikav paznik nad tem dekletcem, zarjove nad njo, kot bi bil zbesnel, jo prime s silo okoli šibkega telesa ter zahteva, da mu pokaže, kaj ima v košarici. Dekle v svoji nedolžnosti se sprva sicer prestraši, a ko spozna paznika in uvidi za kaj se gre, se je začelo še smejeti. To je pa moža čudne postave še bolj ujezilo in še bolj upije, da mu pokaže, kaj nese v mesto. Deklica je na to odgrnila košarico — bila je prazna. Prizor sta opazovala nek gospod in gospa. Paznik, ko ju opazi, je bil še tako predzren, da je deklico vspričo nju ozmerjal, češ, zakaj se ni oglasila, ko jo je že preje povzal. Pravijo, da mož ni resnice govoril. Ker vidimo, da gospodje nočejo sami napraviti red, ga bomo mi pričeli, ampak to Vam že naprej povemo, pričeli ga bomo dolej po geslu: Riba smrdi pri glavi.

Vzorna ljubljanska policija. Loži v "špehkamri" ima prednost, da je brezplačen in napako, da je menažerija različne golazni. Poznal sem abiturienta in tehniko, ki sta našla v rezidenci magistratovcev, kjer so ju pridržali čez noč, živali, ki so sicer

med poljskimi čifuti zelo razširjene, v Ljubljani pa razun v mestni hiši le pri najnižjih barabah domače. Prijazna postrežljivost glede brezplačnega prenočišča v "špehovki" pa zna postati protizakonita, ako je prevelika in prevsiljiva... Kar se tiče doslednosti naše slavne policije, imate tudi prav. Znani so mi različni interesantni slučaji, s katerimi bi lahko ilustriral vaše trdite, posebno glede oficirjev in policijskih uradnikov. Hm, policijski uradnik! — Kadarka kak policijski uradnik "lomi" in ga ne vidi nihče drug kakor njegova družba in oko postave, takrat zadrega menda ni preveč velika. Drugače pa je, ako se najde kdo, ki zahteva od moža postave, da naj ekscedujejočo uradno osebo opozori, da tudi zanjo veljajo zakoni ter naredi mir, in rad bi bil videl obraz tistega stražnika pred pošto, ki je od njega zahteval dr. X. Y. naj intervenerira v restavraciji pri Maliču. Tam je imel namreč nekdo prepirček z natakarico. O vzroku naj razmišlja bujna domišljija bralcev. — Slišalo se je tudi pokanje. Po čem je pokalo, o tem zgodovina molči kajti dr. X. Y. tega ni mogel videti, ker je sedel v sosedni sobi, zato tudi o tem ne bomo ugibali in naj si misli vsak kar hoče. Faktum pa je, da je natakarica milo jokala in vsled tega ni imela časa prinesti gospodu dr. X. pijače. Ker je bil gospod doktor žezen in usmiljeno razpoložen, je stopil na cesto ter pozval ondi stoječega stražnika, naj intervenerira ter napravi v javnem lokalnu mir in red. Ko pa je mož postave izvedel, da dela kraval caballero Jančigaj, policijski koncipist, danes že komisar, se je branil to storiti. No, kdo drugi bi bil mogoče aretovan in uklenjen, na vsak način pa pošteno nahruljen, ovaden in eventualno policijsko kaznovan, ime gospoda koncipista pa bi najbrže radi tega kravala zamaši iskal v kazenskih aktih ljubljanske policije. Dvoje pa je gotovo, namreč, da se stražnik pozivu, gospoda doktorja, naj gre nemudoma intervenerat, ni hotel, ali pa upal odzvati in da dr. X. Y. od tistih dob gentlemana Jančigaja, ki je medtem pri ljubljanski policiji v časti zrastel, ker je bil komisarjem imenovan, ne pogleda več. V interesu javnosti je, da se naredi v nekaterih slučajih nezakonitemu postopanju nekaterih policijskih organov že enkrat konec. — Sredstvo zato pa je brezobzirno objavljenje in sodniško preganjanje vsakega takega slučaja. Res je sicer, da je sodišče in drž. pravdništvo napram tem ljudem žal le preminogokrat preveč mehko in preobzirno — interesantan tema, o katerem bo tudi treba o priliki izpregoroviti — če pa bi se ovadbe proti istim osebam le preveč množile, morajo gospodje nastopiti. Sicer smo samo v Avstriji, a vendar ne na Ruskem ali Nemškem. Imamo nekaj pametnih določb v kazenskem zakonu zoper prepotenco in nasilstvo uradnih oseb in ne sme se dopustiti, da bi se zdelo, kakor da so te pametne in koristne določbe samo na papirju.

Trdo prislužen denar za — sveče. Poroča se nam: V soboto popoldan sem bil priča kako naše klerikalne babnice (kuharice in služkinje) denar lahkomiseln zapravljajo. V Šupevčevi prodajalni v Prešernovi ulici so te ženske kupovale sveče za Šentjakobsko in franciškansko procesijo. Ali menite, da so jim dovelj težke in drage po četr ali pol kg. (2, 3 ali 4 K), kaj se! Kar je pod 1 kg (2 stara funta), jim je vse premallo! Jemale so sveče po 1 do 2 kg in plačevala za nje po 4 do 8 K. Po procesiji pa jih bodo pustile v cerkvi za "božjo čast". Za eno svečo pa mora marsikatera služkinja skoraj cel mesec trdo garati, da zasluži ta, za eno procesijo proč vrženi denar! Tako zapravlja naš prirost posel svoj zaslužek!

Freund, ki pa ni priatelj našega ljudstva, je neki Rudolf Freund, zavarovalni agent "Allianze" v Ljubljani. Ta "Freund" s strankami baje tako prijateljsko ravna, da se je kar čuditi potrežljivosti našega slovenskega občinstva. Saj imate priznani domaćini zavarovalnic dovelj!

Oddaja zelnih cepičev. Kakor vsakoletno, se bodo tudi letos brezplačno oddajali zeleni trtni cepiči iz državnih trtnih nasadov na Kranjskem in sicer: dne 9. junija na Slapu pri Vipavi, dne 13. junija v Kostanjevici in Črnomlju in dne 14. junija v Novem mestu, vselej ob 8. uri zjutraj. Kdo želi cepice dobiti, zglaši naj se vsaj en teden poprej pri delovodju dotične trtnice pismeno ali ustumno ali pa naravnost pri c. k. vinarskem nadzorstvu za Kranjsko v Rudolfovem. Na dan oddaje naj pride vsak pravočasno po naročene cepice. Prosilcem, ki se pravočasno ne oglašijo, se odda le toliko cepičev, kolikor jih bode še preostajalo.

Ježovi v Ljubljanci in osuševanje. Pri Fužinah zadržuje Ljubljano jez in pri Hribarjevi nogovičarski tovarni je hitrejševanje odtoku napotniškega kanala. V pospeševanje osuševanja barja bilo bi seveda treba oba zadržka odstraniti. Pri Fužinah je stvar težka, tam so v vodi cele skalnate gore, ki zadržujejo vodo. Nekaj so pretekli teden pričeli ondi preiskavati. Delo bo tam otežkočeno, a izvršiti se bo moralno na celi črti.

Barje se da le takrat uspešno kultivirati kadar ne leži v vodi, a zahteva tudi visoko plast gnojil.

Nerazdeljen popoludanski pouk se prične na mestnih dekliških šolah s 1. junijem. Poludnevi bodo pouka prosti.

Za rudarje. Pod tem imenom slave naši klerikalci nemški kapital, kajti Trboveljska družba ni nič drugega nego nemški kapital. Mi smo tu sicer drugega imenja, in bomo ravno tako imeli prav kakor socijalni demokrati, a so oni za svoj, mi pa za svoj blagor, oziroma za naše ljudstvo, in upamo, da bo po pravici vsem vstreženo. Popolnoma prav bi bilo, ako bi se monopol s premogom Trboveljski premogokopni družbi saj nekoliko omejil, saj ni potreba ljudstvo tako grozovito odirati s takimi nenavadno visokimi cenami in za tako manj vredno blago. Oglejmo si stvar nekoliko bliže in bomo takoj drugega mnenja. Na vsakem premogokopu pridejo več ali manj le lastni nabavni stroški v poštev. Takih nima Trboveljska družba nič več ako ne manj, kakor češka, toda isto kolikost kosovnega premoga (1 vagon ali 10 ton) katero Trboveljska družba ob premogokopu prodaja po K 210, — prodaja češka družba od K 56. — naprej, tudi ob svojem premogokopu. Za mnogo bolje kakovosti premoga nego Trboveljski, zahteva češka družba po K 80. — ob svojem premogokopu, seveda znaša železnična vozinja n. pr. do Ljubljane Trboveljskemu K 39. — češkemu pa cele K 180. — Ni pa blagor občinstva samo konkurenca, marveč premog sploh, kajti ob štrajkih in drugih raznih zaprekah pa še pomanjkanje premoga sploh, o tem znajo v naših alpskih deželah vsi industriji, z našim magistratom in deželnim odborom vred, o najbridejših skušnjah. Tudi glede kakovosti je češki premog rujeve vrste mnogo močnejši, in kar je še glavno, mnogo bolj izčiščen, brez vsakega kamenja ali drobiša, manj pepela in nobene žlindre. Seveda je na Češkem več in zelo velikih premogokopnih družb, ali dosedaj deluje v naših alpskih deželah le Mosteška premogokopna družba (Brux). Njeno vsakdanje nadobavanje premoga v vseh njenih rovih samo na Češkem presega nad 2500 vagonov, Trboveljska družba v svojih zagonskih, trboveljskih in hrastniških rovih na dan komaj 400 vagonov napravi, kar pa davno ne zadostuje še v normalnih razmerah potrebam, tedaj bo slednja morala še mnogo delavcev preje najeti, ne pa odpustiti, kar je le smatrati za bavbav od te družbe, ni pa istina. Vzrok zakaj, da Trboveljska družba ne zadostuje s premogom potrebam najblžjega svojega okoliša, je najbrže prevelika požrešnost iste, proizvod predrago prodajati, delavstvo pa preumačano plačevati, in pa glavno še, da ista ob pičlem razpolaganju s premogom lagije pretirano visoke cene vzdržuje. To je tudi vzrok našemu "prečlenu" razvoju industrijskih podjetij. Tedaj le doli z železničnim tarifi za češki premog.

Halleyev komet je trčil ob "Ljubljano". Nad nikomur menda se Halleyev komet ni tako neusmiljeno maščeval, kakor nad klerikalno-uskoškim društvom "Ljubljano". Ko je, mislimo 13. aprila prineslo "Jutro" prvo vest o pojavi Halleyevega kometa, so šli klerikalci in so slepomisili dopis iz Dolskega, kjer je "očividec" zapazil Halleyev komet 5 minut poprej, kot konkurent v "Jutru". Kakor se v navadnem življenju reče: sicer previdni lisjaki so pošteno skočili v nastavljen past. Kajti naš "očividec" takrat ni videl Halleyevega kometa, ampak zahajajoč večernico. Povedali smo že svojcas, da smo dotično poročilo sprejeli le iz gotovih razlogov. In smo prav računali: na te razloge so se vjeli lisjaki v turški tiskarni, izmisli so si očividca v Dolskem, ki je bil tako srečen, da je za celih 5 minut poprej videl Halleyev komet kot konkurent na ljubljanskem državnem kolodvoru, ki ga pa seveda tudi ni videl ampak komet zamenjal z večernico. Tako so prišli gospodje v turški tiskarni do prvenstva za Halleyev komet (?) in so to priliko takoj vporabili za prvo reklamo izleta svoje "Ljubljane" v Benetke. V živih barvah so slikali članom, kako krasno se bo videl komet na morju, na potu v Benetke. Ali Halleyev komet se je za to nedopustno reklamo strahovito maščeval. Baš na tem izletu v Benetke je ravno onbil tisti, ki je zanesel razdor v trdnjavu lisjakov "Ljubljane". Danes je dokazano, da so izletniki vspričo nezadostnega števila udeležencev strahovito "gor plačali". Že na Reki se jim je izneverila tudi "glava", predsednik "Ljubljane". Popihal jo je domov ter si rajše privoščil cvička pri Plankarju na Dolenj. cesti. S strašno jezo so se vrnili beneški izletniki črne "Ljubljane" nazaj v belo Ljubljano. Najprvo je prišlo med predsednikom in podpredsednikom do ostrega sporu, ki vsebuje vse znake žaljenja časti. Pri tem pa so začeli majati tudi stebri uskoške trdnjave. Dičnega "dirigenta" in "kapelnika" je začela peči vest, da je svojcas kot dober prijatelj Malovrh v Knaflovi ulici ob priliki koncerta "Glasbene Matice" (Verdijev Requiem) po naročilu klerikalcev brezstidno mistificiral Malovrh organ. In

zgodilo se je v tem času, da si je oče tega uskoka — liberalni ravnatelj "Mestne hranilnice" s svojo ovadbo nekega uglednega obrtnika, člena mestnega sveta itd. omajal stališče v liberalni stranki. Kakor čujemo, je njegov sin, dirigent klerikalne "Ljubljane" sklenil svoj uskoški grešek poravnati s tem, da se kot spokorjen grešnik zopet vrne nazaj v liberalni tabor. S tem — če je le res — hvalevrednim činom ljubezni do svojega liberalnega očeta, misli še ob 12. uri rešiti očeta in sebe. Liberalci so namreč očetu, kot ravnatelju "Mestne hranilnice", namignili, naj se odloči: ali gre liberalni oče k klerikalnemu sinu, ali nasprotno, da se njegov poklerikaljeni sin zopet povrne k svojemu liberalnemu očetu. "Ljubljana" brez dirigenta Svetka pa je nekako isto, kot Ljubljanci brez vode. Vrše se važni, odločilni razgovori in pogovori, stvar je še nejasna, toliko pa je gotovo, da je Halleyev komet trešil ob "Ljubljano".

Krasna slovenčina: V roke smo dobili vozni list sledče vsebine: prosti od danka delarski vozni list. Ljubljana j. ž. Na drugi strani nemški tekst: "1404 Steuerfrei Arbeiterfahrkarte, Laibach Süd." — Reši uganko te čudne slovenščine.

Uganka pred sodiščem. Zanimiv človek je stal v soboto popoldne pred tukajšnjim deželnim sodiščem. Bil je to 25 letni Ivan Pavlič iz Kosez. Znano, je s kako neravnostjo se je v času njegove arretacije govorilo o nevarnem tatu, kar je trdil pri sobotni razpravi tudi državni pravnik, a po našem mnenju je ta nevaren tat le patalogičen pojaven, ki spada poprej v kako zavetišče kot pred sodni dvor. Ako je človek pregledal vsa ona neštevilna zaporna delikta, ki so v veliki večini popolnoma ničvredne stvari, aki pomislili, da je Pavlič po izvršeni tatvini vse ono, kar je imelo kako vrednost, razdal večkrat popolnoma neznamenim ljudem, da je pri glavnih razpravi vse naravnost in brez ovinkov priznal. potem gotovo ne more trditi, da je Pavlič zločinec, pač pa nenormalen človek, ki se ne zaveda svojih dejanj, ki ni nikak tat iz navade, nego bržkone kleptom, torej duševno nepreračunaljiv človek. Poleg njega je sedela na zatožni klopi njegova mati pa na teden dni zapora. — Žal, da se za Pavlič ni zavzel noben ljubljanski odvetnik, ker to bi bil jako zanimiv slučaj, in nam se zdi, da je senat pre malo, oziroma nič upošteval razna dejstva, ki govore popolnoma določno in odkrito, da je trditev državnega pravnika: Ivan Pavlič je nevaren, mednaroden tat! nemogča in psihološično neutemeljena. Pavlič je uganka, ki je državni pravnik s senatom vred ni rešil.

Nesreča v c. kr. tobačni tovarni. Pri zidanju novega skladišča v tobačni tovarni podrl se je v soboto popoldne oder, ko so delali na njem štirje delavci; padli so par metrov globoko in se pobili tako nevarno, da so jih prepeljali z rešilnim vozom v deželno bolnico. Kakor se nam poroča, so se delavci sami pritožili, da so deske na odru preslabе, a inženir, ki ga je delegirala tobačna režija iz Dunaja, da vodi stavbo, se ni menil za pritožbe in ni ukrenil ničesar. Sedaj pa, ko se je zgodila nesreča, kdo je odgovoren? Od drugod se poroča:

Zidarski oder se je podrl v soboto popoldne pri zidanju nekega skladišča v tobačni tovarni. Na odru ki se je podrl vsled prevelike teže betonske zmesi, so delali 4 delavci Macedonci, ki so padli 5 metrov globoko ter sta se dva težko in dva lahko poškodovala. Pripeljali so jih z rešilnim vozom v deželno bolnico. Kakor smo včeraj zvedeli, so jih že odpustili iz bolnice.

Nesramnost Belgijev. Neka ugledna čitateljica našega lista nam poroča: Dostikrat čitam v "Jutru" o nedostojnem vedenju Belgijev. Evo Vam zopet par dogodkov, ki sem jih že več

dni celo v notorična liberalne kavarne in gostilne. (Najbrž se misli g. prof. o d samega strahu dati prekrstiti... Op. stavca). Stem profesor Jarc kot glavni steber klerikalne stranke sam dokumentira od naše strani izraženo bojazen, da kdor noče imeti razbite glave in kdor noče biti zraven še oropan, kakor je bil g. Pirc, je bolje, da se izogne vsem skušnjam in nevarnostim "Uniona".

Na železnici okrajen potnik. Premagarski delavec Josip Prašnikar iz litiskskega okraja se je 24. t. m. odpeljal iz Ljubljane, hoteč se izseliti na Westfalsko. Kupil si je listek do Egra. Ko pa je od postaje Jesenice do Trbiža v železniškem vozu zadremal, mu je neznan tat iz suknjičevega žepa ukradel denarnico, v kateri je bilo 57 K denarja. Tat pa je bil kolikor toliko obziren. Vozni listek, ki je bil med denarjem, je vzel ven iz denarnice, pa ga je potisnil specemu lastniku v žep. Kot dejanja sumljivega so v Feldkirchnu na Koroskem prijeli nekoga brezposebnega risarja, ki se je z okradenim Prašnikarjem skupaj vozil od jesenice postaje naprej. Okrajeni Prašnikar je moral en cel dan ostati v Feldkirchnu, da so mu od doma poslali za nadaljnjo potovanje potrebnii denar.

Halleyev komet se je videl v soboto in včeraj na nebuh v času med $\frac{1}{4}$ — $\frac{3}{4}$ na 10. Posebnega ni nudil opazovalcev ne prvo ne drugo pot. V soboto je rep dosegel 40 do 50 m najdaljše navidezne dolžine. Kakor vse kaže, je slava Halleyevega kometa že pri kraju.

Našla se je v Ribji ulici zlata igla za ovratnice z monogramom K. E. Igla se hrani v pisarni društva za straženje in zaklepanje, Tabor št. 5.

V Ljubljancu je padel v petek popoldne neki vojak-lovec, ki je prideljen k tukajšnjim pionirskim vajam. Pri gradnji začasnega mostu je na nekem sodu stojec zabijal veliki tram pilotov v globino. Pri tem pa se je sod nagnil in vojak je zdrknil v vodo. Tovariši so mu takoj vrgli rešilno vrv, katere se je oprijel in skobacal iz neprjetne kopelji.

Konj se je splašil v soboto popoldne na Bleiweisovi cesti hlapcu Ivanu Smrkolu ter je dirjal po Erjavčevi cesti v Gradišče, kjer ga je neki sanitetni vojak ustavil. Pri vozu se je zlomilo voje, druge nesreče ni bilo.

Nezgoda na cesti. V soboto dopoldne je hlapец Bernard Škerjanc po Strelški ulici na vozru sedič pripeljal voz, obložen z raznimi zaboji. Ker je pa imel voz slabo nałożen, oziroma povezan, so se zaboji razdvojili ter popadali na tla. Padel pa je tudi Škerjanc, ki je pri padcu zadobil na glavi in roki znatno poškodbo. Dva zaboja sta bila napolnjena s praznimi steklenicami, ki pa so se popolnoma razbile. Škerjanc ima razen telesne poškodbe tudi 6 K škode na razbitih steklenicah.

Cigana sleparja, ki je v zadnjem času po ljubljanski okolici zakrivil več golufij in tatvin, so orožniki oddali dež. sodišču v preiskavo.

Zlobnost. Trgovskemu potniku F. K. je v veži neke ljubljanske gostilne neznan zlikovci razrezal ovoj na kolesu ter mu s tem povzročil 8 K škode.

Vreme. Za včeraj se je prognoza v glavnih potezah obnesla. Le čez noč nastopil severozapadni veter je šel nekoliko preko računa prognoze. Dopoldne je bilo vreme krasno, a popoldne je po Notranjskem deloma Gorenjskem in izhodnem Dolenjskem deževalo. V Ljubljani je okrog 3. popoldne le malo poškropilo. Danes: Nagib k krajavnim nevihtam, na dalnjem jugu k elementarnim pojavom. Za jutri odvisno kako in kje se danes nevihte, oziroma padavina izlije.

Društvene vesti.

Družinski večer N. D. O. je vspel včeraj zvečer kot po navadi jako dobro. Posebno zanimiva je bila uprizoritev prve burke, kjer so nastopili sami mladi vajenci. Kot se vidi se nahaja med naraščajem že nekaj jako dobrih, izvezbanih moči, zato smo mnenja, da bi "dramatični odsek" od sedaj naprej obračal malo več pozornosti izbiri repertoarja. Družinski večeri N. D. O. imajo sedaj svoje stalno občinstvo in treba je skrbeti, da si N. D. O. to občinstvo, ki se rekrutira in najširjih slojev, obdrži ter si ga vzgaja. — Pri predstavi je sodeloval tamburaški zbor, ki je igral dobro razne točke.

Gremilj trgovcev je imel včeraj svoje zborovanje. Če so gospodje mislili, da bomo brez povabila lovili okrog poročila, so se tako zmotili. Ne radi tega, ampak te vrstice registriramo v primerno uvaževanje vsem slovenskim društvom in korporacijam.

Rosa in Jožef Blažek na Dunaju.

Komaj nekaj tednov je tega, kar se je izvršil pri Taboru na Češkem do zdaj edino znani dogodek na svetu, da je namreč ena od dveh skupaj zraščenih dekle podarila življenje novemu bitju, pa že

ste junakinji tega dogodka svetovno znani: občinstvo pase na njih svojo radovednost po gledališčih in kazališčih, učenjaki pa si belijo glave nad to čudovito igro narave. Predmet radovednosti in proučevanja ste Rosa in Jožef Blažek, rojeni leta 1878 pri Taboru na Češkem, ki se kažete ta mesec na Dunaju v gledališču Ronacher. V ponedeljek jih je pokazal na dunajski ženski kliniki profesor Schauta ter obrazložil znanstveno to čudezno tvorbo.

Rosa in Jožef ste dvojčka prav posebne vrste: v boku ste zraščeni druga na drugo tako, da imate nekatere dele popolnoma skupne, druge zopet vsaka zase. Most, ki veže Roko in Jožefo, je na videz kaž enostaven, v resnic pa čudovito osnovan. Križni kosti sta deloma skupni, deloma ločeni. Mišice, obdajoče skupne dele okostnjaka, prehajajo z enega telesa na drugega, ravnotako živci; ako obodemo ali vščipnemo na mestu, kjer se života stikata, občutita to obe, kar očvidno dokazuje skupnost živčevja na tem mestu.

Zaplenjeno!

Slovanska univerza.
Praga, 29. maja. Ob prilikli vseslovenskega kongresa v Sofiji se bo razpravljalno tudi o ustanovitvi slovanske univerze. Zatrjuje se, da se namerava tako univerzo ustanoviti v Pragi s kreiranjem srbske in bulgarske stolice v Pragi.

Zdravje nemškega cesarja.

Berlin, 29. maja. Zdravje cesarja Viljema se ni obrnilo prav nič na bolje.

Loterijske številke dne 28. maja: Dunaj: 70, 20, 28, 49, 56. Gračec: 67, 80, 57, 27, 59.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe 4 vin. — Najmahši znesek 50 vin. — Za informacije se plača 10 vin. — Pisemnim vprašanjem je priložiti znamko. Zaključek malih oglasov ob 6. uru zvečer.

Dobro idoča gostilna s trgovino in nekaj posestva v dobrem stanju se takoj prodaja radi preselitve. Kdo noče zamuditi lepe prilike naj pride k Ivanu Levičarju v Krmelju št. 30 na Dolenjskem. 29/6—3

Sprejmeta se dva vajence z dobro šolsko izobrazbo in poštenih hiš v Slovensko trgovino v Kočevju, katera kupuje z manufakturimi, špecerijskim, galanterijskim, kolonialnim blagom, železino in želenimi pridelki. "Trgovina" Kočevska posojilnica v Kočevju. 33/5—3

Cand. tur. 18. primerne službe. Naslov v uredništvu "Jutra". 36/3—3

Več gospodov se sprejme na dobro meščansko hrano. Naslov pove inserativni biro "Jutra". 39/3—2

Sprejme se gospode na stanovanje in hrano. Nemebljena soba s posebnim vhodom se takoj odda. Selenburgova ulica št. 4. (stanovanje na dvorišču.) 38/3—2

Platneni modni kostumi za dame ter platne obleke za gospode od 10 K naprej v "Angleškem skladnišču oblek", Ljubljana, Mestni trg 5. — O. Bernatovič. 29/5—1

Pristni kraški teran, 14 hl se proda. Ivan Dušolin, Gorjansko 58, pošta Nabrežina. 40/2—2

Iščem inteligentnega v konfekcijski stroki dobro izurjenega

trgovskega pomočnika

za prvo silo. — Plača 3600 do 4000 kron na leto. Vstop s 1. septembrom. O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg 5.

POZOR!

Kdo želi imeti dobro uro, naj zahteva z znamko

"UNION"

ker te ure so najbolj trpežne in natančne, dobe se pri

FR. ČUDNU

urar in trgovec, Ljubljana

Delničar in zastopnik

Švicarskih tovarij "Union" v

Bielu in Genovi.

Uhani, prstani, brillanti.

8/10—1

Filip Fajdiga

trgovec s pohištvo

Ljubljana

Sv. Petra c. 19

izdeluje in popravlja raznovrstno

pohištvo

po najnižjih cenah.

Vse inserate, oznanila, izjave, poslana i. t. d.
sprejema samo:

Inseratni biro „JUTRA“.

Govorilne ure ob delavnikih od 9.—12. ure dopoldne in od 3.—6. popoldne

" " " nedeljah " 10.—12. " " " 4.—5. "
" " " praznikih " 9.—12. " " " 4.—6. "

Pisma in naročila se pošilja na: Inseratni biro „JUTRA“. Za odgovor se priloži znamko!

JULIJA ŠTOR Ljubljana, Prešernova ul. 5.

Največja zaloga moških, damskih in otroških čevljev, čevljev za lawn-tennis in pristnih

goisserskih gorskih čevljev.

Elegantna in tako skrbna izvršitev po vseh cenah.

Ustanovljena l. 1882. — Telephon št. 185

Poštne hranilnice na račun štev. 828.405

Ogrska poštna hranilnica štev. 19.864

Kmetska posojilnica

ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezno

Ljubljana, Dunajska cesta 18

v lastnem zadružnem domu

je imela koncem leta 1909 denarnega

prometa K 83.116.121.11

upravnega premoženja

K 20.775.510.59

obrestuje hranilne vloge

po 4 $\frac{1}{2}$ %

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim programom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000.

Pošuje na nemščini po 5 $\frac{1}{4}$ % in 1 $\frac{1}{2}$ % na amortisalijo ali pa po 5 $\frac{1}{4}$ % brez amortisalije;

na menec po 6 $\frac{1}{2}$ %.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsaki dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj in praznikov.

Rezervni zaklad K 400.000.

Leopold Grošelj

Spod. Šiška št. 88.

stavbno in umetno ključavnica
se priporoča cenj. občinstvu za izdelovanje
žičnih mrež, ograj na grobeh, železnih sve-
tilk, balkonov, verand, štedilnikov, držal za
firme in vseh v to stroko spadajočih del
Zaloge, izposojevanje in popravljanje
koles.

----- Delo solidno, cene primerne. -----

Kavarna „Prešeren“

ima vsak dan svež

= sladoled =

vseh vrst in

ledeno kavo.

„Narodna kavarna“

104—5

Fran Krapeš.

Fr. Ks. Casper

LJUBLJANA, Vegova ulica, v bližini realke.

Zaloge vsakvrstnega pohištva, hišnih oprav
za spalne in jedilne sobe, vseh vrst tap-
ciranega pohištva, naslanjačev, otomanov,
kakor tudi pisarniških oprav, dalje različnih
platnenih lesenih rolo, žaluzij in železnih
valjnih zastorov.

Velika množina

izgotovljenih oprav za spalne in jedilne sobe
vedno na razpolago. — Priznalna pisma, ceniki
in vzorci na poljubno razpolago.

**Slovenci, zbrajte med seboj pri-
spevke za ponesrečene brate Srbe!**

Ivan Jax in sin

v Ljubljani, Dunajska c. 17

26—2

priporoča svojo bogato zalogu

voznih koles.

Šivalni stroji za rodbino in obrt.

Brezplačni kurzi za vezenje v hiši.

: Pisalni stroji „ADLER“ :

**Več predmetov
ženske konfekcije, obleke
za gospode ter slamnike
— in panama klobuke —**

50% ceneje

v „Angleškem skladisču oblek“

O. Bernatović

v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 5

**Največja zaloga najfinješih
barv in potrebščin**

za umetnike, slikarje, kiparje itd., kakor:

Düsseldorske oljnate barve

v pušicah za umetnike in študijsko slikanje.

Horodamove patentovane akvarelne barve

za šolo in v pušicah za študije.

Pastelne barve (stogle)

pristne francoske in za ljudske šole v škatljicah.

Tempera barve

za srednje in strokovne šole, za umetniške in prijatelje umetnosti.

Firneži, olja in retuše za slikarstvo

Slikarsko platno

Zahajevanje cenik. z oljnati in kredni temeljem. Zahajevanje cenik.

Vzorci za sobne slikarje vedno najnovejše na razpolago priporoča

Adolf Hauptmann, prva kranjska tovarna oljnatih barv, firnežev, lakov in steklarskega kleja.

Spedicijsko podjetje JOS. ŠKERLJ, Ljubljana Bavarski dvor.

Ustanovljeno leta 1908.

Član dunajskih in berolinskih prevoznikov pohištva. — Sprejema vse v spedicijo spadajoče prevozne iz vseh in v vse kraje, po najnižjih tarifih. — Prevaža pohištvo v novih, patentovanih pohištvenih vozech na vse kraje, tudi v inozemstvo. — Sprejema na zalogu razno blago, pohištvo itd. Krasna, suha in čista skladisča so na razpolago. — Nabiralni promet Dunaj-Ljubljana in obratno zastopan v vseh večjih mestih. — Moj zastopnik na Dunaju je Karl Lawi, Dunaj I. Schulhof 6.

L. TOMAŽIČ v Spodnji Šiški

Nekartelirano!

(preje tvrdka J. C. Juvančič)

priporoča svojo bogato zalogu

Nekartelirano!

zagrebškega in češkega piva,

kakor tudi bogato zalogu izbornih namiznih vin.

Vsak gostilničar lahko pristopi kot odjemalec brez ozirov na prejšnjo pivovarno!

Delniška glavnica:
K 3,000.000.

301—46

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rezervni fond:
K 400.000.

Stritarjeva ulica štev. 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4½%.

Sprejema prijave za subskripcijo delnic „Ljubljanske kreditne banke“ IV. izdaje: za delničarje à K 420—, za nedelničarje à K 445— do dne 31. maja 1910.